

यथावस्थापयति तानि तथावतिष्ठन्ते इत्यर्थः । अन्य-
विषयसंयमजयात् सिद्धिमाह ईशित्वं ७ तेषां भूतभौ-
तिकानां विजितमूलप्रकृतिः सन् यः प्रभव उत्पादो यथा-
पायोविनाशो यच्च व्यूहो यथावदवस्थारूपः तेषामीष्टे ।
अर्थवत्त्वसंयमात् सिद्धिमाह । यच्च कामावसायित्वं ऽसत्त्व-
सङ्कल्पता विजितगुणार्थवत्त्वो हि योगी यदुदयदर्यतया
सङ्कल्पयति तत्तत्तैः प्रयोजनाय कल्पते । विषमप्यस्य त-
कार्यं सङ्कल्प्य भोजयन् जीवयतीति । स्यादेतदु यथा
शक्तिविपर्ययसङ्करोत्वेवं पदार्थविपर्ययसमपि कस्याच्च क-
रोति तथाच चन्द्रमसमादित्वं कुर्यात् कुहूञ्च सिनीवाली-
मित्यत आह न च शक्तोऽपीति । न खल्वेते यत्कामाव-
सायिनस्तत्र तत्रभवतः परमेश्वरस्याज्ञासत्क्रिमिदुस्त्व-
हन्ते । वस्तुपदार्थानां जातिदेशकालावस्थाभेदेनानियतस्व-
भावा इति युज्यते तासु तदिच्छासुविधानमिति ।
एतान्यष्टावैश्वर्याणि तद्वर्णनभिघात इति अग्निमादि
प्रादुर्भाव इत्यनेनैव तद्वर्णनभिघातसिद्धौ पुनरुपादानं
कायसिद्धिवत् एतत् सूत्रोपनिबद्धसकलविषयसंयमफल-
वत्त्वज्ञापनाय । सुगर्मसंयत् ॥४४॥ वि० ।

वेदान्तिभते नित्यैश्वर्यमीश्वरस्यैव योगिनान्तु ऐश्वर्यं
तदधीनमित्यतो न जगत्सर्जने तेषां शक्तिः । यथोक्तं
शारीरकसूत्रभाष्ये पु

“जगद्ग्रापारवर्जं प्रकरणादसंनिहितत्वाच्च” सू० । “ये
सगुणब्रह्मोपासनात् सदैव मनसेश्वरसायुज्यं व्रजन्ति किञ्च
एषां निरवग्रहसैश्वर्यं ? भवत्याहोस्वित् सावग्रहमिति
संग्रहः । किन्तावत् प्राप्तं निरङ्कुथमेवैषासैश्वर्यं भवितुम-
र्हति “आप्नोति स्वाराज्यम्” “सर्वेऽस्मै देवान्निर्भावहन्ति”
“तेषां सर्वेषु लोकेषु कान्चनारोभवनीत्यादि” श्रुतिभ्यः ।
इत्येवं प्राप्तं पठति जगद्ग्रापारवर्जमिति । जगदुत्-
पत्त्यादिव्यापारं वर्जयित्वाऽन्यदणिसाद्यात्मकसैश्वर्यं
सुक्तानां भवितुमर्हति जगद्ग्रापारस्तु नित्यसिद्धसैश्वरस्य ।
कुतः ? तस्य तत्र प्रकृतत्वादसंनिहितत्वाच्चेतरेषाम् ।
परएवहीश्वरो जगद्ग्रापारेऽधिष्ठितः तमेव प्रकृत्योत्-
पत्त्याद्युपदेशादित्यगच्छन्निबन्धनत्वाच्च तदप्येषविजि-
त्तासनपूर्वकमितरेषामादिमदैश्वर्यं श्रूयते तेनास-
न्निहितत्वात् जगद्ग्रापारे । समनस्तत्वादेव सैवाजनैक
भवेत्तस्य चित् स्थित्यभिप्रायः कस्याचित्संहाराभिप्राय
इत्येवं विरोधोऽपि कदाचित् स्यात् । अथ कस्याचित्सङ्ग-
ल्पमन्यस्य सङ्कल्प इत्यविरोधः समर्थ्यते । ततः पर-

मेश्वरः कृततन्त्रत्वमेवेतरेषामिति व्यवतिष्ठते” भा० ।

ऐषमस् अव्य० अस्मिन् वत्सरे नि० । वत्समानवत्सरे । ततः
भवार्थे व्युत्पत्तौ च । ऐषमस्तन तद्वर्गे स्त्रियां ङीप् ।
पञ्चेत्यप् । ऐषमस्य तत्त्वार्थे त्रि० स्त्रियां टाप् ।
ऐषीक न० इषीकमेव स्वार्थे अच् । इषीकाशब्दार्थः ।
ऐषुकारि पु० इषुकारस्यापत्यम् इज् । शरकारापत्ये तस्य
विषयोदेशः भक्तल् । ऐषुकारिभक्त तद्विषये देये ।
ऐषुकार्यादि पु० पाणिन्युक्ते विषये देशेऽर्थे भक्तल्प्रत्ययनिमित्ते
शब्दगण भेदे । स च गणः “ऐषुकारि, शरस्यायन ।
चान्द्रायण । इन्द्रायण । तप्राचायण । औडायन ।
जौलायन । खाडायन । दासमिति दासमित्तायण शौद्रा-
यण द्राचायण, गायश्यायन । ताक्ष्यायण । शौभ्रायण ।
शौवीर । शौवीरायण । शयण्ड । शौण्ड । शयाण्ड ।
वैश्वमानव । वैश्वधेनव । नड । तण्डदेव । विश्वदेव ।
सापिण्ड” ।

ऐष्टिक पु० इष्टे व्याख्यानो पन्थः इष्टकत्वात् ठक् । इष्टे व्या-
ख्याने ऽप्यने इष्टाय हितम् ठक् । इष्टरूपयागादे-
र्हिते ऽनन्तर्विदिके कर्मभेदे “दानधर्मं निषेवेत नित्य-
मैष्टिकपौर्त्तिकम्” मनुः । “अस्ति तावत् प्राचीनवंशशाला
तस्यामाहवनीयादग्नित्रयमैष्टिकवेदिश्च” यजु० ५, १४ वेदो-
द्ध्यं प्रभवति ठक् । इष्टिसाधनसंयत् प्रयोगे च । “अ-
जमानशब्दादैष्टिकेषु निगमेषु” आश्व० श्रौ० ५, १, ७, ।
तेषां समावापादि यथार्थमभिधानमैष्टिके तन्त्रे ४, १, ८ ।
ऐहलौकिक त्रि० इहलोके भवः ठज् द्विपदद्विः । इह-
लोकजाते “ऐहलौकिकमेवेह उताहो पारलौकिकम्”
भा० व० १८१ अ० । “ऐहलौकिकमीहन्ते मांसशोणित-
वर्जनम्” भा० व० १८१ अ० । स्त्रियां ङीप् ।

ऐहिक त्रि० इह भवः कालाट्ठज् । इहलोकभवे ऽन्यहीत-
शरीरसम्बन्धिने स्रक्चन्दनादिसुखासुभादौ च । “क्वचि
ब्रुमवदैहिकार्थेषु गृहेषु” भाग० ५, १४, २२ । “यद्येहि-
कासृष्टिककामलस्यटः” भाग० ५, १८, १४ । इह विदितः
ठज् । इहविदिते ४ “ऐहिकब्रह्मपतेर्दाहादिनिषेधात्
जन्मान्तरीणतत्पापवत् एव सहमरणेनोद्धारः” शु० त०
रघु० । स्त्रियां ङीप् ।

इति वाचस्पत्ये ऐकारादिशब्दार्थसङ्कलनम् ।